

XV Regaty Związkowe w Brdziejściu

pod wysokiem protektoratem

P. Prezydenta Rzplitej prof. Ignacego Mościckiego

w dniu 21 i 22 lipca 1934 r.

Pierwotnie niepokojąco wyglądające rokowania co do poziomu polskiego wioślarstwa, wysnute z dotychczasowego przebiegu tegorocznego sezonu sportowego, zostały znacznie poprawione przez wyniki regat związkowych. Nie poprawiły one wprawdzie stanu rozbudowy naszego wioślarstwa wszcz, zbyt dotkliwie szczyby uczynił w nim kryzys gospodarczy, aby wysiłek choćby największy mógł strąty te w ciągu jednego sezonu wyrównać, ale zato wykazały świetną poprawę klasy naszych czołowych klubów i to nie tylko jeżeli chodzi o senjorów, ale również w kategorii młodszych i nowicjuszy. Stanowi to pewną rekompensatę i dowodzi że brak zbiorowego wysiłku został przez indywidualną energję, zamiłowanie do sportu i ofiarną pracę naszych kierowników sportu i zawodników wyrównany. Do dawniej już dzielnie pracujących ośrodków wioślarskich w Bydgoszczy, Warszawie, Poznaniu i Włocławku przybyły w tym roku Kalisz i Grodno, gdzie sport wioślarski w tym roku wziął nowe i dzikie tempo.

Tegoroczne regaty w Brdziejściu jako piętnaste stanowią jakby mały jubileusz, rzucmy więc okiem wstecz i uprzytomnijmy sobie stopniowy wzrost znaczenia tych regat w ciągu ostatnich lat dziesięciu. Poniższa tabelka nam to zilustruje:

	1925	1926	1927	1928	1929	1930	1931	1932	1933	1934
Klubów	18	17	21	20	18	20	20	22	27	21
Osad	60	59	88	68	64	80	71	77	93	76
Zawodników	192	195	225	227	300	356	332	333	402	325

Rekordowym więc był rok ubiegły, rok obecny pod względem rezultatów zbliżył się do roku 1931. Jeszcze ciekawiej tabelka ta przedstawiać się będzie jeśli rozbijemy te cyfry na poszczególne biegi a mianowicie:

	1925	1926	1927	1928	1929	1930	1931	1932	1933	1934
Mistrzostw	3	4	5	5	7	7	8	9	9	9
Biegów	12	13	21	15	20	21	22	25	25	24
Ósemek	8	8	9	11	9	12	10	10	13	15
Czwórek	17	17	21	19	23	27	24	27	31	27

Czwórek b. st.	—	—	4	2	3	2	3	2	4	3
Dwójek	—	—	—	—	1	1	3	3	2	2
Dwójek b. st.	—	—	—	—	2	2	1	2	4	2
Dwójek podw.	2	1	3	3	5	6	5	2	5	4
Jedynek	13	16	25	11	7	15	12	13	20	10
Czwórek półw.	16	17	26	21	14	14	15	12	14	5
Dwójek półw.	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—

*) W roku 1927 odbyły się regaty międzynarodowe, liczone są tylko załogi polskie.

Poszczególne kluby nadsyłały zgłoszenia (wzięto pod uwagę tylko 15 klubów najliczniej obsyłających regaty w Brdziejściu).

Byd. Tow.	1925	1926	1927	1928	1929	1930	1931	1932	1933	1934	Razem
Wiośl.	5	7	13	8	9	9	9	13	6	7	86
Warsz. Tow.											
Wiośl.	10	10	9	6	5	—	7	—	15	8	70
AZS. Warsz.	6	4	6	9	8	6	7	3	7	4	60
Kl. W. Wisła	5	4	3	4	3	6	6	8	9	5	53
Kl. 04. Pozn.	4	4	4	5	6	8	8	4	5	5	53
T. W. Tryton											
Poznań	3	7	9	4	5	6	—	4	5	3	46
T. W. Polonia											
Poznań	3	1	3	—	4	3	—	5	2	—	21
T. W. Włocł.	4	4	6	4	3	4	3	6	6	4	44
A. Z. S. Pozn.	3	2	2	3	2	3	—	—	—	3	18
A. Z. S. Krak.	4	2	2	2	—	3	3	5	3	5	29
Warsz. Klub											
Wioślarek	2	1	1	1	3	2	2	3	2	4	21
Kl. W. Gryf.											
Bydgoszcz	—	—	4	4	4	3	1	1	1	2	20
Kol. Kl. W.											
Bydgoszcz	—	—	—	—	—	3	2	1	4	4	14
Kl. W. Toruń	2	5	4	5	4	4	1	3	1	3	32
Kal. T. Wiośl.	3	—	—	—	1	2	—	4	1	5	16

W roku bieżącym najliczniej wystąpiło Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie i odniosło największy sukces.

Prezes P. Z. T. W. Jerzy Bojańczyk, wojewoda Poznański R. Raczyński, gen. Thommée przed wręczeniem wieńca i nagrody p. Prezydenta Rzeczypospolitej zwycięskiej ósemce Bydgoskiego Towarzystwa Wioślarskiego.

wygrując sześć biegów na ośm zgłoszonych. Najlepszą załogę tego klubu stanowiła czwórka bez sternika, której zalety dopiero po raz pierwszy udało się ocenić. Wygrała ona swój bieg z tak znaczną przewagą nad dobrą czwórką z Poznania i w tak rekordowym czasie, że zakwalifikowała się bezwzględnie na uczestnika regat o Mistrzostwo Europy. Pozostałe biegi wygrali skifferzy w słabej konkurencji i w słabych czasach. Przyznać trzeba, że wystawienie tylko jednej pierwszorzędnej załogi i zupełny brak młodych sił, to trochę za mało jak na najliczniejszy i najsilniejszy klub stołeczny.

Drugi z kolei co do ilości zgłoszeń klub, a mianowicie Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie wyprodukowało świetną czwórkę i bardzo dobrą ósemkę, której trzon stanowiła właśnie ta czwórka. Obydwie te załogi wygrały swe biegi ze znaczną przewagą i obydwie pobiły rekord toru, ale też to wszystko co ten klub posiada. Ósemka młodszych i wyłoniona z niej czwórka wypadły bardzo blado. W barwach B. T. W. startowały jeszcze dwie czwórki wojskowe, z których półwycigowa zakończyła swój bieg zwycięsko. I w tym klubie również daje się bardzo wyraźnie odczuwać brak młodych sił wioślarskich.

Bardziej pocieszający obraz przedstawia natomiast Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie, gdzie znać spory dopływ młodej i dzielnej krwi, uniejętnie wyzyskanej przez kierownictwo i trenera. Bardzo dobrą okazała się kaliska ósemka, która po sobotniej porażce w ósemkach 2-ej klasy potrafiła na drugi dzień odnaleźć w sobie tak tęgiego ducha walki że dwa razy pobiła swych adwersarzy w doskonałym, zbliżonym do rekordu czasie. Bardzo dobrą okazała się również czwórka wagi lekkiej, która pobiła doskonale wytrenowaną załogę wrocławską.

Klub Wioślarski „Wisła” Warszawa wystawił tylko jedną ósemkę, z której część lepsza próbowała szczęścia w dwóch biegach czwórek, i najwidoczniej po przekonaniu się o słabych szansach na zwycięstwo, zrezygnowała z biegu, oszczędzając siły do biegu ósemek. Sił tych zawiele ta ósemka nie posiada, skoro po pięknym zwycięstwie w biegu ósemek drugiej klasy, następnego dnia nastąpiło odwrócenie szczęścia i w biegu ósemek młodszych obydwa pobił przeciwnicy wzięli rewanż. Tak w „Wisła” jak i przeważnie we wszystkich klubach w tym roku odczuwa się brak narybku.

Klub Wioślarski z r. 1934 w Poznaniu zabrał do domu dwie nagrody, dzięki swej wybornej dwójce Kuryłłowicz-Leporowski, która dwukrotnie zdobyła Mistrzostwo, bijąc w biegu dwójek rekord toru i kwalifikując się na obrońcę barw Polski na Mistrzostwa Europy. Bardzo dobra czwórka bez sternika musiała ulec lepszej czwórce warszawskiej tak samo doskonała ósemka została zwyciężoną przez Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie. Obydwie te porażki nie obniżają nic a nic sławy poznańców, którzy ciągle jeszcze wysoko dzierżą sztandar dawnej zdobytych sukcesów. Również i w tym klubie potrzebna jest silna propaganda w celu zasilenia rzedających szeregów starej gwardii nowym dopływem sił.

Akademicki Związek Sportowy Kraków podawemu ograniczył się do walk na krótkie wiosła, których klasę seniorów reprezentował Mistrz Europy Verey-Włodek, klasę nowicjuszy inż. Balicki. Nasz Mistrz ponownie dowiódł, że w Polsce nie ma równego, a choćby nawet zbliżonego sobie przeciwnika, chociaż osiągnięty czas wobec pomyślnych warunków powinien być lepszy, a wypadł gorzej niż zeszłoroczny. Przypuszczać należy, że winę tu ponosi fakt, że Verey w tym roku startował dopiero po raz pierwszy i nie nauczył się walki nie tylko z przeciwnikiem, ale i z samym sobą. Na torze w Lucernie dokąd pojedzie bronić barw Polski spotka kilku przeciwników, którzy mają w sezonie

bieżącym po kilka ciężkich startów, brak praktyki regatowej gędzie stanowić dla niego znaczny handicap, tymbar dziej że do dawniejszych przybędzie mu w tym roku kilku nowych i to groźnych przeciwników. Inż. Balicki najwidoczniej zupełnie nie był przyzwyczajony do fali jaka panowała na torze i nie potrafił dostatecznie opanować łodzi, to też obydwa biegi, w których uczestniczył przegrał ze znaczną różnicą.

Świetny sukces odniósł Wojskowy Klub Sportowy „Grodno”. W pierwszym dniu gładko wygrał obydwa zgłoszone biegi, w drugim osiągnął w walce o Mistrzostwo czwórek bardzo piękny czas, w biegu czwórek nowicjuszy uległ o ułamek długości. Sukcesy te osiągnął dwoma świetnymi i doskonale wytrenowanymi czwórkami, z których w przyszłym roku powinna powstać wyborna ósemka.

Akademicki Związek Sportowy w Warszawie w tym roku okazuje wyjątkowy spadek formy. Na początku sezonu wystąpił z liczną plejadą młodych wioślarzy, których pierwotne niepowodzenia tak speszyły że „duch się w nich potłukł na drobne kawałki” i szybko zrezygnowali z dalszej walki. A szkoda, bo z licznej gromady można było wybrać lepsze siły i jeżeli nie w ósemkach to przynajmniej w biegach drugorzędnych czwórek można było próbować szczęścia i przygotowywać teren pod przyszłoroczne żniwa. Na regatach związkowych wystąpiła bardzo słaba dwójka podwójna, złożona ze starszych wioślarzy i jeden skifista bez żadnych widoków na powodzenie.

Towarzystwo Wioślarskie w Włocławku wystawiło

Wł. R. Verey z Krakowa

zdołał w Bydgoszczy poraż trzeci w dniu 22 b. m. mistrzostwo Polski na jedynkach, a dla klubu swego (A. Z. S. Kraków) na stałe nagrodę przechodnią Magistratu miasta Bydgoszczy.

Pan Verey bronić będzie zdobytego tytułu mistrza Europy i nagrody, którą widzimy powyżej, na wioślarskich mistrzostwach Europy, które odbędą się w czasie od 10—12 sierpnia w Lucernie (Szwajcaria).

Osemka Bydgoskiego Towarzystwa Wioślarskiego, która zdobyła Mistrzostwo Polski.

dwie czwórki, z których jedna startująca w 2-ej klasie i czwórkach młodszych stanowi wysoką klasę, druga, lekkiej wagi, ambitnie walczyła o prymat z czwórką kaliską, która okazała się silniejszą fizycznie od włocławiaków.

Kolejowy Klub Wioślarski w Bydgoszczy w roku obecnym wykazał wielką ruchliwość i doskonałą formę. Po sukcesach odniesionych na kilku regatach, poprzedzających regaty związkowe przyniosły mu nowy triumf w czwórkach nowicjuszy. Na przyszły rok mamy nadzieję ujrzeć dobrą ósemkę i nowe czwórki, które w drugorzędnych biegach mogą niejedną listkę wawrzynu dodać do zasług obecnych.

Poznańskie Towarzystwo Wioślarzy „Tryton” zjawiało się z jedną tylko czwórką, czwórka lekkiej wagi która była zdecydowanym faworytem w biegu tej kategorii, na skutek niedyspozycji jednego z zawodników startować nie mogła, przabawiając swój klub prawie pewnej nagrody. Na ten należący do lepszych w Polsce, klub ogólny wynik tegorocznej pracy to stanowczo zamało.

Bardzo duży upadek ducha znać w Klubie Wioślarskim w Toruniu. W tym roku nie tylko nic nie przybyło ale i to co pozostało z lat ubiegłych zostało zmarnowane. Jedną czwórką złożoną z wojskowych i jedna czwórka nowicjuszy w słabej formie to strasznie mało na klub rozporządzający piękną własną siedzibą i dużym rezerwuarem młodych ludzi w dużym kulturalnym mieście, siedzibie województwa. Kierownictwo sportowe niech się weźmie w roku przyszłym do szczerzej pracy, gdyż marnowanie tej tak ważnej placówki jaką jest Toruń to wielka strata dla sportu polskiego.

Robotniczy Klub Sportowy „Prąd” w Warszawie może służyć przykładem tegiego ducha i prawdziwie robociarskiej ambicji i energii wśród zawodników i kierownictwa. Kto widział ten przerażający gręt, na którym z całym animuszem walczyła ósemka tego klubu, ten z całym uznaniem może postawić innym zasobniejszym klubom za wzór tę młodą i dzielną placówkę sportu wioślarskiego, w której tkwi tak szczerze umiłowanie sportu. Nie wątpimy że na przyszły rok energia władz tego klubu zdobędzie się na lepszy sprzęt a zwycięstwa wówczas przyjdą same.

Akademicki Związek Sportowy w Poznaniu zaimponował twardą duszą tkwiącą w ósemce tego klubu. Niezrażona rezultatem biegu sobotniego, potrafiła ona rozegrać w niedzielę z Kaliskim Towarzystwem Wioślarskim dwa tak

piękne biegi jak rzadko widuje się na naszych regatach, przy czym w obydwóch wypadkach osiągnięty czas dowodzi wielkiej wytrwałości i ducha walki tkwiącego w tej młodej i dzielnej załodze.

Klub Wioślarski „Gryf” w Bydgoszczy dwa razy próbował szczęścia ze swą ósemką, raz udało mu się wylądować na drugim miejscu i raz na trzecim. Ósemka ta stanowi dobrą przeciętną klasę w tej kategorii i przy dobrej pracy umiejętnego trenera, ze względu na młody wiek i wcale niezły wzrost i wagę zawodników możnaby w roku przyszłym liczyć na dobre rezultaty.

Kujawski Klub Wioślarski w Włocławku zadokumentował swą obecność przez dwa starty na czwórkach. Brak rutyny spowodował, że występ ten nie wypadł zbyt świetnie, jednak więcej i częstsze starty niewątpliwie mogą podnieść klasę zawodników tego młodego klubu.

W biegach Pań ponowny sukces święcił Wojskowy Klub Sportowy „Śmigły” w Wilnie, którego skiferka pani Plewakowa obroniła swój tytuł Mistrzyni przed p. Grabicką z Warszawy w doskonałym czasie stanowiącym rekord teru (1934 5 min. 10,2 s., 1933 — 5 min. 49,4 s., 1932 — 5 min. 26,0 s.). Warszawski Klub Wioślarek, zdobywający Mistrzostwo Polski w czwórkach Pań również w rekordowym czasie (1934 — 4 min. 42,4 s., 1933 — 4 min. 52 s., 1932 — 4 min. 57,8 s.) świetnie trzymała się mistrzowskiej czwórki doskonała czwórka Bydgoskiego Klubu Wioślarek przegrywając do tej pierwszej o ułamek długości. Bardzo ładnie wygrała bieg czwórek półwycigowych damska osada Wojskowego Klubu Sportowego „Grodno” doskonałą skiferką i rokującą najlepsze nadzieje okazała się młodziutka wioślarka z Krakowa p. Morajkówna, która nie dała się zbyt wyprzedzić Mistrzyniom Polski.

Sezon sportowy już dobiega końca, późniejsze zawody nie mogą przynieść ani rewelacji ani rozczarowań, możemy więc obecnie ustalić nasz tegoroczny bilans sportowy. W kategorii ósemek wybitnej załogi nie posiadamy, doskonała osada bydgoska tylko w jednej połowie stanowi świetny materiał, z którego składa się czwórka, natomiast osad o wartości 2-ej klasy europejskiej posiadamy kilka, można do nich zaliczyć ósemki Klubu Wioślarskiego „Wisła” w Warszawie, Akademickiego Związku Sportowego w Poznaniu, Klubu Wioślarskiego z r. 1904 w Poznaniu, Kaliskiego Towarzystwa Wioślarskiego i Klubu Wioślarskiego „Gryf” w Bydgoszczy. W czwórkach poza doskonałą załogą Bydgoskiego Towarzystwa Wioślarskiego mamy zbliżone do niej czwórki Wojskowego Klubu Sportowego w Grodnie i Towarzystwa Wioślarskiego w Włocławku. W czwórkach drugiej klasy można zanotować czwórki Kaliskiego Towarzystwa Wioślarskiego, Klubu Wioślarskiego „Wisła” w Warszawie, Wojskowego Klubu Sportowego „Śmigły” w Wilnie i Kolejowego Klubu Wioślarskiego w Bydgoszczy. W czwórkach bez sternika doskonałą osadą jest czwórka Warszawskiego Towarzystwa Wioślarskiego, niższą klasę reprezentują czwórki Klubu Wioślarskiego z roku 1904 w Poznaniu, niezła dwójka Płockiego Towarzystwa Wioślarskiego. Dwójki podwójnej nawet o średniej wartości nie posiadamy, w jedynkach świetną siłą jest Verey-Włodek z Akademickiego Związku Sportowego w Krakowie, drugorzędną siłą dr. Tilgner z Warszawy, Jerzy Keppel z Wilna i Slesiński z „Wisły”. Niedużo to jest, ale biorąc pod uwagę niezmiernie trudne warunki w jakich u nas pracuje i rozwija się sport wioślarski, możemy obiektywnie przyznać że w porównaniu z innymi gałęziami sportu jakoś wytrzymujemy konkurencję i możemy z jasną twarzą patrzeć w oczy społeczeństwu, które ten ważny odcinek pracy społecznej nam powierzyło.

Organizacja regat stała w tym roku na tym samym wysokim poziomie co i lat ubiegłych, pogoda dopisała świetnie,

czem więc dziwniejszym wydaje się słaby udział w regatach bydgoskiej publiczności, której widocznie trzeba jakichś dodatkowych atrakcyj aby ją skłonić do odwiedzenia regat. Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Reprezentował p. Wojewoda Poznański dr. Kaczynski, który po skończonych regatach wręczył zwycięzcom biegu ósemek wieniec mistrzowski i nagrodę p. Prezydenta przy dźwiękach hymnu narodowego. P. Wojewodzie w loży reprezentacyjnej towarzyszyli p. Starosta bydgoski, p. Prezydent m. Bydgoszczy, p. Generał Thomée p. dyrektor portu w Brdziejewie inż. Tychoniewicz i wielu innych miejscowych dygnitarzy. Honorowi czynili pp. Bojańczyk, Loth i Gędziorowski z prezydium Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich. Po zawodach w sali hotelu pod Orłem odbyło się wręczenie nagród zwycięzcom, którego po krótkim przemówieniu dokonał prezes związku p. Bojańczyk. Jednocześnie wręczono dyplom uznania, ołtarowany jednogłośnie przez sejmik wioślarski p. Gen. Thomée, za który tenże podziękował w prostych i serdecznych słowach. Zaraz po regatach odbyła posiedzenia komisja P. Z. T. W. na której ustalono ekspedycję na tegoroczne Mistrzostwa Europy w Lucernie w składzie: Jedyńka Akademicki Związek Sportowy Kraków, dwójka ze sternikiem Klub Wioślarski z r. 1914 w Poznaniu, czwórka bez sternika Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie, czwórka Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie. O widokach naszych załóg piszemy na innym miejscu, tutaj ograniczamy się do stwierdzenia że jest to najlepsze co Polska dotąd posiada i stoi na poziomie pierwszorzędných załóg europejskich. Na posiedzeniu Zarządu P. Z. T. W., odbytem z okazji regat związkowych godność Sędziów Związkowych otrzymali Pp. Jagodziński i Koźniewski z Płocka, dr. Merunowicz z Krakowa i Kpt. Link z Gdyni.

Wyniki biegów były następujące

Sobota d. 21 lipca 1934 r.

BIEG I. Cwórki półwysięgowe pań.

- 1) Wojskowy Klub Sportowy „Grodno” 5 min. 05,8 sek.
Kiesiewiczówna, Bielajew Irena Mamcewiczówna, Mrozowska E, Hippus W. (st)
- 2) Warszawski Klub Wioślarek 5 min 12,0 sek

BIEG II. Cwórki półwysięgowe (wojskowe)

- 1) Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie 6 min 45,4 s.
Mąka I, Gliszczynski B, Keuchel L, Jasiewicz H. Olejniczak (st)
- 2) Kolejowy Klub Wioślarski, Bydgoszcz 6 min 45,6 s.
- 3) Klub Wioślarski w Toruniu 6 min 51,4 s.

BIEG III. Cwórki 2-jej klasy.

- 1) Wojskowy Klub Sportowy „Grodno” 6 min 10,2 s.
Grajewski H, Łukaszewicz E, Jurowski W, Kleszczonka W, Dzienis J. (st)
- 2) Towarzystwo Wioślarskie w Włocławku 6 min 13,6 s.
- 3) Kaliskie Tow. Wioślarskie 6 min 16,0 s.
- 4) Klub Wiośl. „Wisła” Warszawa 6 min 18,4 s.
- 5) Kolejowy Klub Wiośl. Bydgoszcz 6 min 27 s.
- 6) Kujawski Klub Wiośl. Włocławek c. n.
- 7) Poznańskie Tow. Wiośl. „Tryton” odpadł w przedb.
- 8) Klub Wioślarski w Toruniu nie startował.

BIEG IV. Cwórki wagi lekkiej.

- 1) Kaliskie Tow. Wioślarskie 6 min 27,6 s.
Żyto W. Machewicz C, Kluczyński E, Hoffman E, Buchajczyk Z. (st).
- 2) Tow. Wioślarskie w Włocławku 6 min 31,2 s.
- 3) Poznańskie Tow. Wiośl. „Tryton” nie start.

BIEG V. Dwójki podwójne młodszych.

- 1) Warszawskie Tow. Wiośl. walkower 6 min 47,8-s.
Łabędzki F, Kobyliński E.
- 2) Akademicki Związek Sportowy Warszawa nie start.

BIEG VI. Cwórki (wojskowe)

- 1) Wojskowy Klub Sport. „Grodno” 6 min 15,6 s.

Skiferka Klubu Sportowego „Śmigły” z Wilna p. Plewakowa, która po raz drugi zdobyła Mistrzostwo Polski.

Mrozowski D, Klasura W, Antonowicz M, Zamrowski A, Dzienis J, (st)

2) Bydgoskie Tow. wioślarskie 6 min 26,0 s.

BIEG VII. Cwórki półwysięgowe.

Nie odbył się z powodu braku zgłoszeń.

BIEG VIII. Jedyńki 2-jej klasy.

- 1) Warszawskie Tow. Wioślarskie 7 min 12 s.
Siliniewicz S.

- 2) Akademicki Zw. Sport. Warszawa 7 min 22,8 s.

- 3) Akademicki Zw. Sport. Kraków 7 min 40,6 s.

- 4) Klub Wioślarski „Wisła” nie start.

BIEG IX. Osemki drugiej klasy.

- 1) Klub Wiośl. „Wisła” Warszawa 5 min 39,2 s.

Stańczyk J, Siegenfeld J, Paczkowski E, Hauton H, Kielczewski R, Szumowski T. Bernartowicz W,

Nienaltowski W, Młynarski Z. (st)

- 2) Klub Wioślarski „Gryf” Bydgoszcz 5 min. 43,0 s.

- 3) Rob. Klub Sport. „Prąd” Warszawa 5 min 48,8 s.

- 4) Kaliskie Tow. Wioślarskie 5 min 51,2 s.

- 5) Akademicki Zw. Sport. Poznań 5 min 55,0 s.

Niedziela d. 22 lipca.

BIEG X. Jedyńki Pań. Mistrzostwo Polski.

- 1) Wojskowy Klub Sport „Śmigły Wilno 5 min 10,2 s.
Plewakowa Kamilla.

- 2) Warszawski Klub Wioślarek 5 min 15,0 s.

- 3) Akademicki Zw. Sport. Kraków 5 min 18,6 s.

- 4) Tow. Wiośl. w Włocławku c. n.

- 5) Warszawski Klub Wioślarek wycofał się.

BIEG XI. Cwórki Pań. Mistrzostwo Polski.

- 1) Warszawski Klub Wioślarek 4 min 42,4 s.

Ziarkówna I. Pomorska Z, Dziegielewska A, Klimkówna E. Grabicka J. (st).

- 2) Bydgoski Klub Wioślarek 4 min. 45,6 s.

- 3) Wojskowy Klub Wiośl. Poznań 5 min 32,6

BIEG XII. Cwórki. Mistrzostwo Polski.

- 1) Bydgoskie Tow. Wiośl. 6 min 02,0 s.

Braun J. Szrajda T. Ciechanowski M. Zieliński L. Cegielski H (st)

- 2) Wojskowy Klub Sport. „Grodno” 6 min 10,0 s

BIEG XIII. Osemki nowicjuszy.

- 1) Kaliskie Tow. Wioślarskie 5 min 45,2 s

Tyszer T, Tużyński Z. Kusiak S, Paszewski S, Dreszer E, Czaplicki T, Odziemski R, Janicki W, Hoffman (st)

- 2) Akademicki Zw. Sport. Poznań 5 min 33,0 s.
- 3) Klub Wioślarski „Gryf” Bydgoszcz 5 min 44,0 s.
- 4) Rob. Klub Sport. „Prąd” Warszawa 5 min 45,2 s.

BIEG XIV. Czwórki bez sternika. Mistrzostwo Polski.

- 1) Klub Wiośl. z r. 1904 w Poznaniu 6 min 39,0 s.
Kuryłowicz S, Leporowski W.
- 2) Tow. Wiośl. w Płocku 6 min 47,6 s.

BIEG XV. Czwórki młodszych.

- 1) Tow. Wiośl. w Włocławku 6 min 12,8 s.

Sodólski J, Tober R, Paszkowski S, Dyjak J, Gaworski T, (st)

- 2) Kolejowy Klub Wiośl. Bydgoszcz 6 min 19,0 s.
- 3) Bydgoskie Tow. Wiośl. 6 min 22,0 s.
- 4) Poznańskie Tow. Wiośl. „Tryton” 6 min 23,8 s.
- 5) Klub Wiośl. „Wisła” Warszawa 6 min 24,0 s.

BIEG XVI. Czwórki bez sternika. Mistrzostwo Polski.

- 1) Warszawskie Tow. Wiośl. 5 min 53,4 s.

Borzuchowski R, Seweryn S, Łabędzki F, Kobyliński E.

- 2) Klub Wiośl. z r. 1904 w Poznaniu 5 min 58,0 s.
- 3) Bydgoskie Tow. Wiośl. 6 min 02,2 s.

BIEG XVII. Jedynki Mistrzostwo Polski.

- 1) Akademicki Zw. Sport. Kraków 6 min. 31,0 s.
Verey-Włodek R.

- 2) Warszawskie Tow. Wiośl. 6 min 41,0 s.

BIEG XVIII. Czwórki nowicjuszy.

- 1) Kolejowy Klub Wiośl. Bydgoszcz 6 min 11,5 s.

Sadecki J, Kęsy F, Kulikowski K, Anhut K, Olszewski J, (st)

- 2) Wojskowy Klub Sport. „Grodno” 6 min 13,0 s.
- 3) Klub Wiośl. w Toruniu 6 min 24,1 s.
- 4) Kujawski Klub Wiośl. Włocławek 6 min 31,2 s.
- 5) Rob. Klub Sport. „Prąd” Warszawa 6 min 39,0 s.
- 6) Klub Wiośl. z r. 1904 w Poznaniu nie start.

BIEG XIX. Dwójki. Mistrzostwo Polski.

- 1) Klub Wiośl. z r. 1904 w Poznaniu 7 min 02,8 s.
Kuryłowicz S, Leporowski W, Bącler M. (st)
- 2) Tow. Wiośl. Warszawa 7 min 10,0 s.

BIEG XX. Jedynki nowicjuszy.

- 1) Warszawskie Tow. Wiośl. 7 min 05,8 s.
Siliniewicz S.

- 2) Akademicki Zw. Sport. Kraków 7 min 20,0 s.

BIEG XXI. Ósemki młodszych.

- 1) Akademicki Zw. Sport. Poznań 5 min 33,6 s.

Serwo I, Trzcinski J, Stiller A, Peszke Z, Jaworski J, Tereszewski J, Pawlina W, Manitus, Petrykowski L. (st)

- 2) Kaliskie Tow. Wiośl. 5 min 33,8 s.
- 3) Klub Wiośl „Wisła” Warszawa 5 min 42,0
- 4) Bydgoskie Tow. Wiośl. 5 min 53,2 s.

BIEG XXII. Dwójki podwójne. Mistrzostwo Polski.

- 1) Warszawskie Tow. Wioślarskie 6 min. 19,6 s.
dr. Tilgner D., Patecki J.

- 2) Akademicki Zw. Sport. Warszawa 6 min. 32,0 s.

BIEG XXIII. Jedynki młodszych.

- 1) Warszawskie Tow. Wiośl. 7 min 01,8 s.
Kobyliński E.

- 2) Akademicki Zw. Sport. Warszawa 7 min 19,0 s.

- 3) Akademicki Zw. Sport. Kraków nie start.

BIEG XXIV. Ósemki. Mistrzostwo Polski. Bieg o nagrodę p. Prezydenta Rzeczypospolitej.

- 1) Bydgoskie Tow. Wioślarskie 5 min 27,4 sek.

Braun J, Szrajda T, Ciechanowski M, Krauze F, Dołęga M, Treuchel E, Ormanowski E, Zieliński L, Cegielski H. (st)

- 2) Klub Wiośl. z r. 1904 w Poznaniu 5 min 38,0 sek.

Jerzy Bojańczyk

Ekspedycja wioślarska na Mistrzostwa Europy

Po regatach związkowych Komisja Eliminacyjna wybrana przez Sejmik Wioślarski, złożona z pp. J. Bojańczyka, A. Locha dr. Siemiątkowskiego, M. Garsteckiego i E. Lennartowicza ustaliła skład ekspedycji na Mistrzostwa Europy, odbywające się w Lucernie w dn. 10—12 sierpnia r. b. jak następuje:

Czwórka: Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie w składzie J. Braun, T. Szrajda, M. Ciechanowski, L. Zieliński, Sternik H. Cegielski.

Czwórka bez sternika: Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie w składzie: R. Borzuchowski, S. Seweryn, F. Łabędzki, E. Kobyliński.

Dwójka: Klub Wioślarski z r. 1904 w Poznaniu S. Kuryłowicz, W. Leporowski, M. Bącler (sternik).

Jedynka: R. Verey-Włodek, Akademicki Związek Sportowy, Kraków.

Trafny ten i jedynie możliwy wybór powzięty został jednogłośnie na zasadzie osiągniętych w sezonie bieżącym rezultatów. Czwórka bydgoska to doświadczeni wioślarze o przeciętnej wadze 75,7 kg. i wzroście 177 cm., co stanowi dobry stosunek wagi do wzrostu i średnią normę dla czwórki. Startują w barwach B. T. W. już od roku 1930 (Braun od 1929, w 1933 startował w barwach W. T. W.) i odnieśli szereg poważnych sukcesów na regatach krajowych. W roku 1931 startowali wszyscy czterej w Paryżu na Mistrzostwach Europy w ósemce, w r. 1933 również na ósemce w Budapeszcie (Braun na czwórce i dwójce). Wszyscy są w doskonałej kondycji i wieku po 23 lata (Ciecha-

nowski — 28 lat). Czwórka warszawska składa się również z doświadczonych wioślarzy o przeciętnej wadze 72 kg. i wzroście prawie 180 cm. co stanowi doskonały stosunek. Borzuchowski i Seweryn rozpoczęli swą karierę wioślarską w r. 1931 w warszawskim A. Z. S-ie, w roku 1933 odnosząc szereg sukcesów w barwach W. T. W., Łabędzki startuje w barwach W. T. W. zaledwie drugi rok, okazał się jednak odrazu doskonałym i niezmiernie wytrzymałym wio-

Czwórka Bydgoskiego Towarzystwa Wioślarskiego która zdobyła Mistrzostwo Polski.